

førte Pærer og Æbler og lignende — det kan ogsaa gælde al anden Frugt, f. Eks. ogsaa Jordbær o. s. v. — skulle betegnes som Forbrugsfrugt eller som udpræget Luksusfrugt, maa praktisk set afhænge af den Maade, hvorpaa de komme ind, den Pakning, hvori de indføres. For saa vidt de efter deres Pakning kunne kaldes udpræget Luksusfrugt, ere vi gaaede med til at forhøje Tolden. Nedsættelserne paa Frugtgruppen bringe i alt en Nedgang fra Regeringsforslaget paa 297,000 Kr.

Det næste Punkt, jeg skal omtale, er Kaffesurrogaterne. Det er Ændringsforslag under Nr. 83. Som bekendt har Regeringen foreslaaet en meget betydelig Nedsættelse paa Kaffe, saa betydelig, at den ganske sikkert ogsaa vil komme det Forbrug til gode, som kun kan tilfredsstilles ved Indkøb i meget smaa Kvanta. Men det var en Mangel ved Forslaget, at det ikke fik Kaffesurrogater med, Cikorie, Løvetand og alle andre Slags raa og brændte Kaffesurrogater. Det er jo det, som man gerne kunde kalde for „Fattigmands Kaffe“. I ethvert Tilfælde høre Forbrugerne deraf for en overvejende Del hjemme i de mindre bemidlede Samfundsklasser. Derfor have vi fundet, at Forslaget ikke fuldstændig opfyldte sin Hensigt, medmindre vi fik disse Kaffesurrogater med. Det har man ikke hidtil faaet i Folketingets Forslag, fordi det er strandet paa tekniske Vanskeligheder; idet det altid er blevet os foreholdt fra Toldadministrationens Side, at man ikke kunde skelne mellem disse Surrogater og brændt Kaffe. Brændt Kaffe maatte være til en højere Told end raa Kaffe, og man kunde ikke skelne Kaffesurrogater fra brændt Kaffe efter den Maade, hvorpaa disse Surrogater i Regelen indkom. Derfor maatte man have den fuldstændige Anomali, at disse Kaffesurrogater, skønt de vare af meget ringe Værdi, dog skulde svare en højere Told end selv den fineste Javakaffe. Dette Forhold have vi ønsket at forandre, og vi have fundet en saa redebon Imødekommen fra Regeringens Side i saa Henseende, at vi for første Gang have overvundet denne Vanskelighed og faaet en lavere Position for Kaffesurrogater. Der er her Tale om en meget betydelig Nedsættelse. Nu svarer der ca. 29 Øre; Regeringsforslaget havde 12½ Øre, og vi ere komne ned til 8 Øre.

De se altsaa, at det er en Nedsættelse til under $\frac{1}{3}$ af det bestaaende og tillige en væsentlig Nedsættelse af den aldeles uforholdsmæssige Beskyttelse, Fabrikant-

terne nyde her, en Beskyttelse, der som Regel er ensbetydende med Indførselsforbud. Det er et af de Punkter, man ikke første Gang møder ved disse Ændringsforslag, men som ogsaa gør sig gældende mange Steder i det oprindelige Regeringsforslag, at talmæssig set ret betydelige Nedsættelser give sig kun ringe finansielt Udslag. Hvis f. Eks. de Herrer ville se paa, hvad denne virkelig betydningsfulde Nedsættelse betyder i Penge, og de saa slaa op paa Overslaget over den fiskale Virkning deraf — jeg maa her i Parentes bemærke, at der ved en Fejl i Trykkeriet ikke er kommet Overskrift over Flertallets og Finansministerens Ændringer, men det er altsaa første Række af de finansielle Beregninger, den, der ingen Overskrift er over, som er Flertallets og Finansministerens —, slaar man op der og ser, hvad den virkelige Betydning af Nedsættelsen paa Kaffesurrogaterne er, finder man et Stykke hvidt Papir. Og hvoraf kommer det? Det kommer deraf, at den bestaaende Told hidtil har virket som Indførselsforbud. Man har slet ikke kunnet bringe noget af det ind, og som Følge deraf kan man derfor ikke beregne paa samme Maade, som sædvanlig sker. hvad Nedsættelserne ville andrage. Der er dog ikke Tvivl om, at denne Nedsættelse vil medføre en betydelig finansiell Gevinst for Statskassen samtidig med, at den vil bringe Forbrugerne en meget betydelig Fordel. Jeg anfører dette, fordi det er et Eksempel, som kan gælde paa hundrede Steder, og som viser, at man ingenlunde maa bedømme en Toldnedsættelse blot efter det finansielle Resultat, som kan opgøres i vore sædvanlige fiskale Opførelser.

Det næste Punkt er Kakao og Fabrikater deraf. Vi have ikke ønsket at forhøje Tolden paa et saa sundt og godt Næringsmiddel som Kakao, og vi have heller ikke ønsket at forhøje den paa Chokolade, det vil sige almindelig Konsumchokolade, Kogechokolade, hvorimod vi ikke have noget imod at forhøje den paa fine Dessertchokolader, som ere en ren og skær Luksusartikel, og hvoraf der for Resten kun fabrikeres meget lidt her i Landet. Vi have der nedsat Tolden paa Raastoffer noget. Den var ret stærkt forhøjet i Regeringsforslaget. Saa vidt jeg husker, er den nu 4 Skilling pr. Pd. Den var i Regeringsforslaget sat til 20 Øre pr. Kilo, og vi have nedsat den til 18 Øre. Derimod have vi ladet Kakaopræparaterne gaa ned fra 35 til 30 Øre, og almindelig